

Unga Klaras mamma

Vem tror hon att hon är, Suzanne Osten? är en självbiografi i tre akter. En riktig tegelsten, med fina bilder vissa skrikigt rosa sidor och ibland även rosa text. De tre akterna har döpts till frihet, jämlikhet och broderskap. Den första delen är den starkaste och handlar om barnet, **Suzanne Ostens** uppväxt. Den börjar med att hon föds och slutar med att hon tar studenten. Trots sitt namn frihet, handlar det mycket om ofrihet och om att vara utlämnad till vuxna. Suzanne Osten är ett mycket kavat barn som får uppfostra sig själv och iscensätter olika planerade rymningar. Mamman **Gerd Osten** beskrivs som antingen en driftig och kompetent filmkritiker eller helt okapabel att ta hand om sig själv och barnet. Mamman hade schizofreni och var inlagd då och då. Livet med henne har Suzanne Osten bland annat skildrat i filmen *Mamman, flickan och demonerna*.

I del två om jämlikhet skriver författaren om sig själv i tredje person. Rappt, hastigt och tecknat med stora drag. Hon skriver om Unga Klara, hennes teaterbarn som fick komma till Stadsteatern, som ett labb där idéerna växer i samråd med skådespelare och övrig personal. Det är en experimentverkstad som är sin egen farkost – ett skepp som seglar mot framtiden med ungas hopp och drömmar. Hon berättar också om babyteatern och om praktisk forskning på bebisar – hur länge kan en teater hålla på och upprätthålla de smås intresse? Här finns också avundsjukan gentemot de manliga kollegorna som till synes får allting serverat.

Del tre handlar en del om förälskelse och vänskap. Det hela avslutas med en karantändagbok – tankar under pandemin. Alla delarna är olika, men hänger ändå ihop. I alla tre delarna finns en viktig storasyster med och relationen de har med varandra. Allt är bra och rappt skrivet och boken rekommenderas i all sin prakt.

Pebbles Karlsson Ambrose

Vem tror hon att hon är, Suzanne Osten?

En självbiografi i tre akter

Suzanne Osten

Ordfront, 2021

